

Եղիշե Չարենց

Երգում է քաղաքն...

Երգում է քաղաքն իր երգն առօրյա,
Իսկ ես մտածկոտ, տրտում ու լռին
Կանգնել եմ ահա կամուրջի վրա
Եվ նայում եմ հորդ, հեռացող ջրին:
Նայում եմ տարված, մոռացված, անթարթ:
Վազում են, վազում ջրերը անվերջ:
Փրփուրի միջից ահա մի նայադ
Ինձ ձեռքով արավ և իր մոտ կանչեց:
Որպես մանկական կապույտ երազում
Խառնվեց ահա ճերմակ փրփուրին.
Եվ թվում է, թե կամուրջն է վազում,
Որ հասնի անդարձ հեռացող ջրին...